

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Valetudinarij moribus paret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

ægros viserent, interuallo ab ijs iusto abesse; Ioannes vtrò eius cautionis aduentantes monebat, ne nimum sibi propinquarent.

Vesperis crescere denuò morbus cœpit; totaque nocte adeò Iuuenem fatigauit, vt quietis nihil caperet. *Morbus ingrauescit.*

Die Lunæ proximo Medicus ei medicinam adhibuit; quam ille impigrè hausit, conuersusque ad Sacerdotem adstantem ciuem suum, precatus eum est, vt vulgarem benè precandi formulam, à prandio cœnaque dici consuetam, recitaret: reliquum deinde diem per summam inquietem egit; horaque certâ de integro noua febris inuasit.

Sub noctem quæsiuit ab ægrorum Curatore, an, quia sequens dies S. Laurentio festus erat, non esset Angelico se pane recreaturus.

Cui cum respondisset Curator, ægris deferri Eucharistiam extra Dominicos dies non solere, curaturum tamen si ipse cuperet; Non, inquit, mi frater, ne quælo te commoueat quid ego expetam, sed faciamus quod solent *Valetudinarij moribus parat.*

ceteri, & Synaxi abstinuit. Animaduertit Ioannes, è morbo suo grauem cubiculo conciliari odorem; & vt naturâ erat munditie nitorisque amans, ac seruans decori, rogauit administrum, vti vel incommodo suo prouideret, ne quid fastidij caperent qui tantâ ad se charitate visebant. Huc vsque morbus (Medici iudicio) periculo caruit; etiamsi pulmonum

monum aliqua subesse inflammatio videtur; sed eâ nocte vires illum destituere, & festo S. Laurentij die adeò iacuit debilitatus, ut singulis horæ quadrantibus fuerit refocillandus. Ille nihilo fractior animo, visitantes non minore tranquillitate accipiebat, quàm si morbo nullo teneretur. Die Martis sub noctem Rector, periculi admonitus, postquam omnes valetudinario excessissent, Ioannem compellens rogabat, an, si Domino placeret in cælum eum euocare, aliquid molestiæ moraretur; Non, aiebat, mi Pater, nisi fortè metus aliquis defecturæ charitatis inter Flandro-Belgicam Prouinciam & Romanam, quando Belgij Patres, me socioque meo mortuis, in posterum fortè verebuntur huc Belgas mittere, desinetque paulatim vigere illa tam propria Societati communicatio. Ceterum, si Deo gratum fuerit me mori, scit ille quid faciat. Quanti autem mea interest, ego omnem Dei nutum paratissimus expecto: sed si mihi foret optio, migrare longè malim, quàm remanere. Gaudius hac Ioannis responsione Rector, gratulabatur illi quidem tam promptâ migrandi voluntate, sed quo ad se res illa tangeret, optasset tam insigni virtutum exemplo Collegium suum non orbari: & quia valetudini eius metuebat, ægrorum Curatorem eiusve socium noctem peruigilare

Metus exitus Ioannis.

Rector valetudini Ioannis metuens.